

עין משפט ו עין מוצה

לד א מיי פקד א מהל' ענדת יוהי"כ ג ו עיין בנפץ משה:

לח ב מיי פיה מהל' כל המקדש ה' יב:

לז ב מיי שם ופיי מהל' מעשה הקרנות נלכה יז:

לז ד מיי פיה מהל' כל המקדש ה' יב:

קנע:

לח ה מיי פיה מהל' ענדת יוהי"כ גי ב:

לז ו מיי פיה מהל' אסורי נזיל' ה':

ב ו מיי פיי מהל' רחל' ה' ט:

בא ז מיי פיי מהל' אסורי נזיל' ה' ט:

בב ט מיי פיה מהל' כל המקדש ה' ו ופיי מהל' אסורי נזיל' ה':

בב י מיי פיי מהל' אסורי נזיל' ה':

בב כ מיי שם מהל' ח:

בב ל מיי שם מהל' ח:

בז מיי פיה מהל' כל המקדש ה' ו ופיה מהל' אסורי נזיל' ה':

בז מיי פיה מהל' אסורי נזיל' ה':

בז ט מיי שם מהל' ח:

בז י מיי שם מהל' ח:

בז כ מיי שם מהל' ח:

בז ל מיי שם מהל' ח:

בז ט מיי שם מהל' ח:

בז י מיי שם מהל' ח:

בז כ מיי שם מהל' ח:

בז ל מיי שם מהל' ח:

בז ט מיי שם מהל' ח:

בז י מיי שם מהל' ח:

בז כ מיי שם מהל' ח:

בז ל מיי שם מהל' ח:

בז ט מיי שם מהל' ח:

בז י מיי שם מהל' ח:

בז כ מיי שם מהל' ח:

בז ל מיי שם מהל' ח:

בז ט מיי שם מהל' ח:

בז י מיי שם מהל' ח:

בז כ מיי שם מהל' ח:

בז ל מיי שם מהל' ח:

בז ט מיי שם מהל' ח:

בז י מיי שם מהל' ח:

בז כ מיי שם מהל' ח:

בז ל מיי שם מהל' ח:

בז ט מיי שם מהל' ח:

בז י מיי שם מהל' ח:

בז כ מיי שם מהל' ח:

בז ל מיי שם מהל' ח:

בז ט מיי שם מהל' ח:

בז י מיי שם מהל' ח:

בז כ מיי שם מהל' ח:

בז ל מיי שם מהל' ח:

בז ט מיי שם מהל' ח:

בז י מיי שם מהל' ח:

בז כ מיי שם מהל' ח:

בז ל מיי שם מהל' ח:

בז ט מיי שם מהל' ח:

בז י מיי שם מהל' ח:

בז כ מיי שם מהל' ח:

בז ל מיי שם מהל' ח:

בז ט מיי שם מהל' ח:

בז י מיי שם מהל' ח:

בז כ מיי שם מהל' ח:

בז ל מיי שם מהל' ח:

בז ט מיי שם מהל' ח:

בז י מיי שם מהל' ח:

בז כ מיי שם מהל' ח:

בז ל מיי שם מהל' ח:

בז ט מיי שם מהל' ח:

בז י מיי שם מהל' ח:

בז כ מיי שם מהל' ח:

בז ל מיי שם מהל' ח:

בז ט מיי שם מהל' ח:

בז י מיי שם מהל' ח:

בז כ מיי שם מהל' ח:

בז ל מיי שם מהל' ח:

בז ט מיי שם מהל' ח:

בז י מיי שם מהל' ח:

בז כ מיי שם מהל' ח:

בז ל מיי שם מהל' ח:

בז ט מיי שם מהל' ח:

בז י מיי שם מהל' ח:

בז כ מיי שם מהל' ח:

בז ל מיי שם מהל' ח:

יב:

אימא סיפא אין צין כהן המשמש לכהן שעצר. דהיינו שני: **אלא פר יום הכפורים ועשירית האיפא**. דמשל ראשון הן גזלן הא לכל שאר דבריהם זה זה חש שזין דשני נמיו כל מצות כהונה גדולה עליו: **אסאן לרבי מאיר דתניא וכו'**. עבר דבריינא לא

היא ונסיב לה אלינא דסנאי. בחדא סבר לה כרבי מאיר וסתמה כרבי מאיר וזרישא סבר לה כרבען וסתמה כרבען: **רבי שמעון סבר לה כרבי מאיר בחדא**. דכהן שעצר דשני כל מצות כהונה עליו כהן מפר יוה"כ ועשירית האיפה: ופליג **עליה בחדא**. דאילו רבי מאיר סבר מרובה בגדים מביא פר הבא על כל המצות ^א דהיינו פר העלם דכר של זכור ואילו ר' שמעון סבר דאילו מביא פר הבא על כל המצות כדמנ' ^א אין צין משוח בשמן המשחה למרובה בגדים אלא פר הבא על כל המצות: ונטול חלק בראש. נאע"פ שרי"ד מקריב: **ומשמש בנ' שליט**.

וההדיוט גד': **וכולם נוטגין במשיח שעצר**. דהיינו שני: **חוץ מפר יוה"כ ועשירית האיפה**. דאין פר כהן המשמש לכהן שעצר אלא פר יוה"כ ועשירית האיפה: **מאן שמעט ליה דאמר פטור על עומאם מקדש וקדשיו רבי שמעון**.

פ' צי נור שנת משחם (קדש) אלהיו עליו ולא על משיח חבירו. למעוטי משוח מלחמה דאין מקריב און אכל כהן גדול מקריב און צין מרובה בגדים וצין ראשון שחורר לעבודה ואפילו שני מפני שזן ככלל כהונה [גדולה] לאסוקי משוח מלחמה דלאו ככלל כהונה גדולה הוא: **ואחר שחלקו הכסות**. למשוח מלחמה שאינו מקריב און ככהן גדול יכול לא יאח מצווה על הכהונה: **אלא שעצר מחמם קריו**. דהוי כהן גדול מעליא שהרי חורר לעבודתו הוא: **עצר מחמם**

אימא סיפא אין צין כהן המשמש לכהן שעצר. דהיינו שני: **אלא פר יום הכפורים ועשירית האיפא**. דמשל ראשון הן גזלן הא לכל שאר דבריהם זה זה חש שזין דשני נמיו כל מצות כהונה גדולה עליו: **אסאן לרבי מאיר דתניא וכו'**. עבר דבריינא לא

היא ונסיב לה אלינא דסנאי. בחדא סבר לה כרבי מאיר וסתמה כרבי מאיר וזרישא סבר לה כרבען וסתמה כרבען: **רבי שמעון סבר לה כרבי מאיר בחדא**. דכהן שעצר דשני כל מצות כהונה עליו כהן מפר יוה"כ ועשירית האיפה: ופליג **עליה בחדא**. דאילו רבי מאיר סבר מרובה בגדים מביא פר הבא על כל המצות ^א דהיינו פר העלם דכר של זכור ואילו ר' שמעון סבר דאילו מביא פר הבא על כל המצות כדמנ' ^א אין צין משוח בשמן המשחה למרובה בגדים אלא פר הבא על כל המצות: ונטול חלק בראש. נאע"פ שרי"ד מקריב: **ומשמש בנ' שליט**.

וההדיוט גד': **וכולם נוטגין במשיח שעצר**. דהיינו שני: **חוץ מפר יוה"כ ועשירית האיפה**. דאין פר כהן המשמש לכהן שעצר אלא פר יוה"כ ועשירית האיפה: **מאן שמעט ליה דאמר פטור על עומאם מקדש וקדשיו רבי שמעון**.

פ' צי נור שנת משחם (קדש) אלהיו עליו ולא על משיח חבירו. למעוטי משוח מלחמה דאין מקריב און אכל כהן גדול מקריב און צין מרובה בגדים וצין ראשון שחורר לעבודה ואפילו שני מפני שזן ככלל כהונה [גדולה] לאסוקי משוח מלחמה דלאו ככלל כהונה גדולה הוא: **ואחר שחלקו הכסות**. למשוח מלחמה שאינו מקריב און ככהן גדול יכול לא יאח מצווה על הכהונה: **אלא שעצר מחמם קריו**. דהוי כהן גדול מעליא שהרי חורר לעבודתו הוא: **עצר מחמם**

כהן משיח פרק שלישי הוריות

מומו. דאילו חורר לעבודתו מפני המום מניין שמואלו על הכהונה תלמוד לומר והוא: **משיח שננטרע**. כלומר כהן גדול שננטרע מהו באלמנה: מן אמרינן כהונה גדולה מנחא דמי להאי מאלמנה או דלמא כהונה גדולה מפיטור פטר ליה להאי מאלמנה וכי ננטרע דליכא כהונה גדולה לא פטר ומותר באלמנה: **עבר מחמם מומו תלמוד לומר והוא**. דאפילו

עבר ראשון מחמת מומו אסור באלמנה וכי ננטרע אין לך מוס גדול מזה ומשמי' מינה דאפילו הכי אסור באלמנה: **למטה למטה ממע**. דהיינו בשפת חלוקין: **למעלה למעלה ממע**. בזאזר בשפה במפתח חלוקין: **למטה מקמי שפה**. שקורעין למטה משפה לפיו שהוא למטה מבי' האזר: **למעלה מקמי שפה**. שקורעין צית האזר ממע: **כיון דנעמלא סוי קרע**. דאס רזה אינו מנביל אלא קורעין למטה משפה וילא ידי קריעה אסן כן כהן גדול הכי מלי קרע למטה מקמי שפה קרי כאן גבדיו לא יפירוס: **אינו אלא קרע של ספולת**. דנעמלא לא ילא ידי קריעה הלכך מותר בכהן גדול: **נראש וגדנ של סוטע**. דכמי' ופרע את ראש האשה (במדבר ה) ותנן במע' סוטה (דף ק) הכהן אוחז בגבדניה אסן נקרעו נקרתו ואסן נפרמו נפרמי': **שמואל סבר לה בחדא כרבי יהודה**. דכל שאינו מנביל מקמי שפה הוי קרע של ספלות: **ופליג עליה בחדא**. דאילו רבי יהודה סבר דכהן גדול אינו נפרמי' ופרימי' כל עיקר ושמואל סבר דפורס מלמטה למטה מקמי שפה: **למס לי**. למכתב אשר לעולת התמיד אלא לכל דמיאזר בכל מקום היא קדמה דזה בנה אכ דככל מקום מדיד קודם דמשעה אשר לעולת התמיד שהיה כבר: **לפסות ראשון**. לקרות בתורס: **ונבדך ראשון**. בזמון: **פרשת**

בו ופטור על טומאת מקדש וקדשיו וכולן נוהגין במרובה בגדים חוץ מפר המביא על כל המצות וכולן נוהגין במשיח שעבר חוץ מפר יוה"כ ועשירית האיפה וכולן אין נוהגין במשוח מלחמה חוץ מזה דברים האמורים בפרשה לא פורע ולא פורם ואין מטמא לקרובים ומוזהר על הבתולה ואסור באלמנה ומוחזיר את הרוצח דברי רבי יהודה וחכמים אומרים אינו מחזיר והאי ממאי דר"ש היא א"ר פפא מאן שמעת ליה דאמר פטור על טומאת מקדש וקדשיו וס"ר"ש: חוץ מזה דברים האמורים בפרשה: **מה"מ דת"ר** ויהכנה הגדול מאחיו זה כהן גדול אשר יוצק על ראשו שמן המושחה זה משוח מלחמה ומלא את ידו ללבוש את הבגדים זה מרובה בגדים על כולן הוא אומר ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרום ועל כל נפשות מת לא יבא יבול וכולן מקריבין אוגנים ת"ל **כי** נור שמן משחת אלהיו עליו עליו וכל על חבירו ואחר שחלקו הכתוב יכול לא יאח מצווה על הבתולה ת"ל והוא כתנאי ^א והוא אשה בבתוליה יקח אחר שחלק הכתוב ריבה דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר אין לי אלא שעבר מחמת קריו מחמת מומין מנין ית"ל והוא בעא מיניה רבא מרב נחמן משיח שננטרע מהו באלמנה מידחא דחי או מיפטר פטר לא הוה בידיה וימנין הוי יתיב רב פפא וקמבעיא ליה א"ל הונא בריה דרב נחמן לרב פפא תנינא אין לי אלא שעבר מחמת קריו עבר מחמת מומין מנין ת"ל והוא קם נשקיה ברישיה ויהיב ליה ברתיה: **בתנאי** ^א כהן גדול פורם מלמטה וההדיוט מלמעלה וכהן גדול מקריב אונן יולא אוכל ויההדיוט לא מקריב ולא אוכל: **גב'א** אמר [רב] למטה למטה ממש למעלה למעלה ממש ושמואל אמר למטה למטה מקמי שפה למעלה למעלה מקמי שפה וזה וזה בצואר מיתבי' ^א על כל המתים כולן רצה מבידיל קמי שפה שלו רצה אינו מבידיל קמי שפה שלו על אביו ועל אמו מבידיל כיון דנעמלא הוי קרע קרי קמי בגדיו לא יפרום שמואל כרבי יהודה סברא ליה דאמר ^א כל קרע שאינו מבידיל שפה שלו אינו אלא קרע של ספלות ומי אית ליה לר"י קריעה בכהן גדול והא תניא ^א אילו נאמר ראשה לא יפרע ובגד לא יפרום הייתי אומר בראש ובגד של סוטה הכתוב מדבר ת"ל **י** את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרום שאינו בפריעה ופרימה כל עיקר דברי רבי יהודה רבי ישמעאל אומר אינו פורם בדרך שבני אדם פורמין אלא הוא מלמטה וההדיוט מלמעלה שמואל סבר לה כר"י בחדא ופליג עליה בחדא: **בתנאי** ^א ככל התדיר מחבירו קודם את חבירו וכול המקודש מחבירו קודם את חבירו פר המשיח ופר העדה עומדים ^א פר המשיח קודם לפר העדה בכל מעשיו: **גב'א** מנא הני מילי ^א אמר אביו דאמר קרא **מלבד** עולת הבקר אשר לעולת התמיד ^א (למה לי) מכדי כתוב עולת הבקר עולת התמיד למה לי הכי קאמר רחמנא כל דתדירה קדמה: וכל המקודש מחבירו הוא קודם את חבירו: מנלן ^א דתנא דבי רבי ישמעאל וקדשתו יכלל דבר שבקדושה לפתוח וראשון ולברך ראשון וליתול מנה יפה ראשון: **פר**

תפוח קדשתו [מחמת] פסולו אלא שעבר מחמת קריו שבידו לחזור לקדשתו כשרצה שיטבול ושמשה במילא (עבר) [עירבא] עבר מחמת מומו שאין בידו לחזור לקדשתו מנין: משיח שננטרע מהו באלמנה. לענין מלקות קא בעי דבאלא הכי מצורע אסור בשבת המטה. א"י כמיי' (מ"ד ק"ז ז): מצורע בימי חלוטו מותר: שיהא דחי או מפטר פטור. פרש"י זיל מי אמרי' כהונה גדולה ^א ולא יתירא (ירקא') [ותרין] צדירין של האבעיא אינם בענין אחד מידחא דחי הוא קודם שננטרע ומפטר פטר אחד שננטרע אין זה שטת התלמוד. אלא בכי"מ של צדירי האבעיא הם בענין אחד. ועוד כשהוא אומר או אסור פטר אינו נתן שום טעם למי לא ידחא ונדהא ידחא. ועוד לישנא דמפטר פטר לא ינחא דחל"ל משרא שרי. ונראה לפרש מדחא דחי מי אמרי' משיח שננטרע מדחא ידחא מכותנה גדולה לפי שננטרע ויא"ל לו לישמש כ"ז שהוא מצורע. ומהשתא ע"כ לא מדחי אלא מדבריים שאי' לקיימן כשהוא מצורע. אבל מאיסור אלמנה ויבוצא בה דאפשר לקיימן כשהוא מצורע לא דרתי. אלא אפטר פטר מכל דין כהונה לגמרי דחי הוא מותר באלמנה. הרימיה זיל: אפשה מקמי שפה. כלומר למטה משפת פי הבגד ברכובי' (שמות כח) שפיה פוח את השפה וקורע למטה ממנה. והא דקאמר למטה מקמי שפה לאשמועינן דקריעה לא הוי אלא מצד שהוא לעבר פי הבגד כמו שיהא צד פני הלבוש: ע"א אביו ועל אמו מבידיל קמי שפה. דכתיב באלישע והוא מצעק אבי אב' ^א ש"מ דבאביו נמי בני הכי ויהי' באמו: כל התדיר מחבירו קודם את חבירו. תמירין קודם למוספין מוסין שבת קודם למוסין ר"ח מוסין ר"ח קודם למוסין ויהי' כל המקודש מחבירו קודם את חבירו. דם טהא קודם לדם עולה מפני שהוא מרצה. אביר עולה קודמין לאמורו טהא מפני שהיא כליל לאשים ואבב פר העדה ופר הפלם דבר הוא דמייתי לה. ואצ"פ שאין טעם שיהיה לא משוח תדיר ולא משוח מקודש אלא גזירת ההוא: אבב כתיב מלבד עולת הבקר. ומינה שמעינן דתמירין קודמין למוספין שחכי' משמע לישנא ומלבד שלא תאמר עולה זו במקום עולת הבקר היא אלא מלבד עולת הבקר היא באה שאצ"פ שהקריב עולת הבקר צריך שהקריב גם המוספין ש"מ דעולת

הבקר קריבא ברישא. למה לי למכתב זה אשר לעולת התמיד. אלא ליתן טעם לדבר למה תמירין קודמין למוספין קודם לו:

מסורת הש"ס

א) יומא יב: ע"פ מגילה ט, ע"פ תוספתא דיומא פ"א ה"ד, ג) כ"ש, א) וז' ויגידוהו תחתיו ובא מעשה לפני הכהנים ואמרו ראשון חוזר לעבודתו שבי אשרי ראוי לא לכהן גדול ולא לכהן הדיוט וכן הוא ביומא, כ"ש, ד) [בכיות מח. שבת כח: יומא יב: ע. שבת ט: כח: ממור גט, גט, א), ויומא עב. ע"ש, א) כ"ש, א) ויומא לב: עב. חולין טז: א), [מזות א, ט], [על ט, א], א) יומא יב: [מזיק יד: ב"ק ק"ן, זכתי גט, תוספתא דמזות ס' י"א ה"ב, ב) מזיק כב, א) נסם: וסם אחת כל קרע שאינו מבידיל קמי שפה שליו, א) מ"כ פ' אהור, א) זכתי פט, א), א) זכתי פט, ע"ש, א) [מזתי סס למלך: פט, ע"ש, א) [מזתי סס למלך: א) גיטין גט: מ"ק מ"ח: מדרס סב, א) [פי' מוס' חולין פ' מ"ה ומוצי, א) עיין ג"ס, ד) [על יא: א],

תורה אור השלם

1. והבנה הגדול ממאיו אשר יוצק על ראשו שמן הנפשחה ואמר יקח ידיו ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרום:

2. ומן המקדש לא יבא ואל יחלל את מקדש אלהיו כי כן נור שמן משחת אלהיו עליו א"י:

3. והוא אשה בבתוליה יקח:

4. מלבד עולת הבקר אשר לעולת הקדוש תעשה את אלה:

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

במדבר כח כג

^[1] נראה שכן היתה נקבתו בנשיי'

מסורת הש"ם

(א) וַתֵּחַם יְיָ בִּ3 אֶשֶׁת פַּחְמִישׁ נַגַּנְיָה וְיִצְחָק דִּבְרֵהֶם יַעֲקֹבִי (ד) וְכַחֲמִישׁ 5: אֶלֶף חֲרִיבָנִים, (ח) כְּסֻבּוֹת חֹם פִּי"ח (י) כִּי לֹא־הָיָה מִיָּד מִן מִוֹ: (נ"ג) שְׂרִיטִים גְּדוֹלִים, (ס) וַיִּטֵּן נֹחַ, (ע) לֹא־נִמְצָא כְּסֻבּוֹת וַיִּטֵּן בְּיָמָיו, (פ) (פסוקי דְרֹשׁ) (ו) וַיִּסְמְכִי חֲרוֹב כַּעֲנַן פִּי נֹחַ ט פִּסְיָה, (ז) וַיִּסְכֹּף: (ח) חֲתוּלָיו, (ט) וַיִּקְרָא (ד,ו) עַיִי נִסְפָּה: וַהֲשֵׁפָה לִמּוֹת הַחַיִּים קוֹדֶם לְהִשָּׁפֶה וְאִפְרִי הָיָה אֶשֶׁת לֹחַם וְאִפְרִי הָיָה עֲנִיָּה מִלִּוְסָה דַּמְנִיָּה לֹחֵם נִסְפִי מִשָּׁה, (ס) בַּח"פ: חֲתוּלָיו,

תורה אור השלם

- וְהוֹצִיא אֶת הָעָר אֶל מִחוּץ לַטֹּהַר וְשָׂרָף אֹתוֹ כְּאִשֶּׁר שָׂרָף אֶת הָעָר וְהָאִשָּׁן חֲטָאת הַקֹּהֵל הָיָה: וְקָרָא ד א ב א
- וְכָל אִשָּׁה לֹא יָדָה בְּאֵהָל מוֹדַע בְּבֹאֵל לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ דַּע צִוְּתוֹ וְכַפֵּר בְּעֵדוּי בִּיתוֹ וְכַעַד כָּל קָהֵל יִשְׂרָאֵל:
- וְהִבֵּיאת אֹתָם אֶל הַבֵּית וְהִקְרִיב אֶת אִשֶּׁר לְחֲטָאת רֹאשֻׁהוּ וְקָהֵל אֶת רֹאשֻׁהוּ מִמּוֹת שְׂפָרוֹ וְלֹא יִבְדֵּל: וְקָרָא ה ה
- וְהָיָה אִם מִשְׁעִי הָעֲדָה נִגְשָׁתָה וְשִׁנְגָה וְעֵשׂוֹ בֵּל הָעֲדָה פֶּר בֶּן קָהֵל אֲחֵר לַעֲלֹל לִירֵחַ יִחַח לִי וְנִתְחַנְתּוּ וְנִסְכּוּ כְּמִשְׁפָּט שְׂרִיעַתָּה עִיּוֹם אֲדוֹךְ לַחֲתוּת:

- וְאִמְרַם הַמֶּלֶךְ לָחֵם קֹדֶשׁ עִמָּכֶם אֶת עֲבָדֵי אֲדוֹנֵיכֶם וְהִרְבַּחְתֶּם אֶת שְׁלֹמֹה בְּתֵי עַל הַפִּדְיוֹן אֲשֶׁר לִי וְהִדְרִיתֶם אֶת כָּל חֲזָקָי:
- וַיִּקְשֹׁט אֹתוֹ שֶׁם צִדּוֹק הַכֹּהֵן וְנָתַן קִרְבִּיָא לַמֶּלֶךְ עַל שְׂרִיטָאֵל וְהִקְשַׁתָּהּ בְּשִׁפְרֵי וְאִמְרַתָּהּ יָדוּ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה: מִלְכִּים א א לִי
- שְׁמַע נָא יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶתָּה וְרֵעֶיךָ הַיְשִׁיבִים לַפֶּקֶדִי כִי אֲנִישׁ מוֹתֵת הַקֹּהֵל כִּי דִבַּת מִבְּיָא אֶת עֲבָדֵי צִדּוֹק:
- כִּי יִקְרָם בְּקִדְבָךְ נִבְיָא אוֹ חֲלָם חֲלָם וְנָתַן אֶלֶיךָ אֹתוֹ אוֹ מוֹתָם: דְּבָרִים י ב
- בְּנֵי עַמָּרָם אֲדָרָן וַיִּמְשֹׁה וְקִבֵּל אֲהָרֹן לַקְדִּישוֹ קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים הָיָה וְכָזוּ עַד עוֹלָם לַהֲקִשְׁרֵי לַפִּנִי יָן לַשְׁרֵתוֹ וְלַבָּרָךְ בְּשִׁמּוֹ דַּע עוֹלָם: דְּבָרֵי הוֹמִים א ג ג
- שֶׁנֶּה הָיָה וְקִבֵּל יָן אֶת עֲשֵׂת הַחַיִּים לַשְׁאֵת אֶת אֲהָרֹן בְּרִית יָן לַעֲשֵׂת לַפִּנִי יָן לַשְׁרֵתוֹ וְלַבָּרָךְ בְּשִׁמּוֹ דַּע יְהוֹם תּוֹהֵ:
- דְּבָרִים י ב
- וְקָהֵל הָיָה מַפְגִּיעִים וְכָל הַפָּקִידִי לֹא יִשּׁוּ בָהּ:

מִשְׁלֵי ט ו

תוספות הרא"ש

מִלִּים הִדְרִי וְשָׂרָף אֹתוֹ כְּאִשֶּׁר שָׂרָף אֶת הָעָר הָרִאשֹׁן וְהִל' לִמְכַת כְּאִשֶּׁר שָׂרָף אֶת פֶּרוֹ מִה תִּיל הָרִאשֹׁן (שִׁיחָה) אֲשֶׁר (לִלְל הַעֲבֹדָה) (לִפִּי הַדְרָה) לִכֹּל מַעֲשִׂיו: דְּרִיתִי וְהִקְרִיב אֶת אִשֶּׁר לְחֲטָאת רֹאשֻׁהוּ. מוֹתֵת עוֹלָה וְיִוִּד וְטוֹמַאת מִקְדֵּשׁ וְקִדְשֵׁי כְּתִיב: אֵלֶּה זֶה בִּנְיָן אֲבִי שִׁיחָה חֲטָאת וְקִדְשֵׁי לַעֲוִלוֹת הַבָּאִים עִמָּתָם: וְהָיָה דֹּאפִילוֹ חֲטָאת הָעֵדוּת קוֹדֶמַת לַעֲוִלוֹת הַכְּהֵנָה. וְאֵצִיג דְּכַהֲנָה דִּירָפֹא דְהוּי מִן זִבְחִי. לְדִכְרִי אֲהִי קָרָא וַיִּזְרֹחַ. דְּאִי לְחֲטָאת כְּהֵנָה הָא לֹא צִדִּיק קָרָא דִרֵם חֲטָאת קוֹדֶם לִרֵם הַעוֹלָה שְׂוֹאָה מִרְצָה. אֵלֶּה לְאִשְׁמֵי: דְּאִי מִתְרִים חֲטָאת הָעוֹדֵת דְּרֹאבֹן וְעוֹלַת כְּהֵנָה דְּשִׁמְעוֹן דְּקוֹדֶמַת חֲטָאת הָעֵדוּת.

אֲבָל בְּחֵד בִּגְבֵרָא זֶל מִשְׁכַּחַת דְּמִייתוֹ חֲטָאת הָעוֹף וְעוֹלַת כְּהֵנָה: לְחַשֵּׁת חֲסֵר כְּתִיב. אֵלֶּה לְיִמִּיר דְּמַעֲלַת חֲטָאת זוֹ חֲסִירָה מִמַּעֲלַת שְׂאֵר חֲטָאת: (רס"פ) (מ"ט) הָאִי יִדְחִיר וְהָאִי דְּעִבְדוֹ וְעִבְדוֹ קוֹרְמִין לִיחִיד אִפְרִי הוּא נִשְׂאִי. וְהָא דֹּאמִירִי בַּח"פ דְּרַח"ף (וּרְשִׁי) מֶלֶךְ וְעִבְדוֹ מֶלֶךְ כְּנָס חֲתִילָה לִדְרִין חָתָם שְׂאֵנִי כְּדִמְפָּרֵשׁ טַעְמָא לֹא אִוְרַח אֶרְצָא לְמִיתָב מִלְכָּא אֲבָרָא. וְאִבִּיא מְקַמִּי דְּלִפְשׁוֹ חֲרוֹן אָף: וְאִיפֵר שְׂפַע נָא יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל. מָאִי וְאִמְרִי כִּי־תִשָּׂא צִדּוֹק הַכֹּהֵן דְּהָיָה מִשְׁמֵשׁ בְּאִוְרִים וְחוֹמִים לֹא עֲדִין מִבְּיָא חִיל שְׂפַע נָא יְהוֹשֻׁעַ וְכִכַּת שִׂנִי הָיָה וְכַבֵּר פִּסְקִי אִוְרִים וְחוֹמִים (קוֹדֶם): שְׂפַח בִּשְׁכָן הַמִּשְׁתָּה קוֹדֶם לְמִרְבֵּה בְּגִידִים. וְהָיָ אִיתָא בְּמִסְכַּת נִזִּיר ר"ס כֵּהן גְּדוֹל מִשּׁוּחַ בִּשְׁכָן הַמִּשְׁתָּה וּמִרְבֵּה בְּגִידִים מִשּׁוּחַ בִּשְׁכָן הַמִּשְׁתָּה עֲדִין דְּבִסְבִּאי פֶּר הָבָא עַל כִּל הַמִּצְוָת אֲבָל מוֹרְבָה בְּגִידִים לֹא. וְחִימָה הָאִין הוּא ב' כְּתִיבִים גְּדוֹלִים כֹּאחֵר. יִימִי שְׂאִירַע טוֹמָאֵה לִכְתּוֹן מִשּׁוּחַ. אַחֵר שְׂגוּי אִישִׁיחוֹ הַמֶּלֶךְ הַשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה (וְאִינוּ) (וְיִמִּינִי) מוֹרְבָה בְּגִידִים לִשְׂמֵשׁ חֲתוּתִי. וְלֹא נִוְרָא דְרֹאכִי הִיל' לִמְכַת בִּשְׁכָן הַמִּשְׁחָה קוֹדֶם לְמִרְבֵּה בְּגִידִים שְׂעִבֵר כְּדֹאמִרֵין מוֹרְבָה בְּגִידִים קוֹדֶם לְמִשְׁחָה שְׂעִבֵר וְעוֹר דְּהָתָם בְּנוֹי הִיל' לְיִמִּיר מִשּׁוּחַ בִּשְׁכָן הַמִּשְׁחָה עֲדִין דְּחִזִּי לְעִבְדוּהָ וּמִרְבֵּה בְּגִידִים לֹא חִזִּי לְעִבְדוּהָ כְּדֹאקָרָא חָתָם מוֹרְבָה בְּגִידִים וְהִשְׁחָה שְׂעִבֵר מוֹרְבָה בְּגִידִים עֲבִיד עֲבֹדָה וְאִילוּ מִשּׁוּחַ שְׂעִבֵר לֹא בִר עֲבֹדָה הוּא דֹאִינוּ רֹאִי לֹא לִכְהִיג וְלֹא לִכְתֹּן הָרִיוֹט. וְפִי הָרִיר ר' מִישָׁה מִאֲוִירָא דְּכָנָן (שְׁגֵלָה) [אן שְׁחֵלָה כְּהִיג וְאִוְקִימוֹ אַחֵר חֲתוּתוֹ וְכִיּוֹן שְׂשִׁימֵשׁ יָמִים רַבִּים כְּהִיג מִסְתַּמָּא אִין מַעֲבִירִין אֹתוֹ אֵף חֲשֵׁשׁ אוֹ שְׁתַּרְפֵּא דְּרוּקָא בֹאִירַע קִרִי שְׁהִשְׁנִי אִינוּ מִשְׁמֵשׁ אֵלֶּה לִפִּי שְׂעִה חֲחוּר רֹאשֹׁן לְעִבְדוּתוֹ: מִירְבֵּה בְּגִידִים קוֹדֶם לְמִשְׁחָה שְׂעִבֵר. כְּנָן אֲשִׁירַע קִיר לִכְהִיג קוֹדֶם שְׂגוּ שְׁכֵן הַמִּשְׁחָה וּמִשְׁחוֹ אַחֵר חֲתוּתוֹ וְכַת כְּהִיג וְיִמִּינִי אַחֵר חֲתוּתוֹ אַחֵר שְׂגוּ שְׁכֵן הַמִּשְׁחָה. וְכֵה שְׁלֹא מִינוּ מִשּׁוּחַ שְׂעִבֵר (אֵצִיפִי) [אֲשִׁפֵּר] שְׁהֲאִחֵר נִתְחַלֵּם יִחִיר אוֹ שְׂמַע עִיפִי מֶלֶךְ מִינִירוֹהוּ כְּמוֹ מִשְׁעִינֵי שְׁחִיז נִתְמַנִּים עַיִי מֶלֶךְ בְּבִית שְׂנִי בְּרִבְוִי דְּמִים (וְיִמָּא דִּף ח: יח. יִכְמוֹת סֵא.) אֲבָעִיָּא לְהוּ לַעֲנִין טוֹמָאֵה סָגֵן וּמִשּׁוּחַ מִלְחָמָה אִיוֹז מִחוֹן קוֹדֶם. חֵךְ בְּעִיָּא אִיתָא נִמִּי בְּנוֹי בְּרִישׁ כִּיג וְאִין (וְכִתְבִין) שֵׁם לַעֲנִין טוֹמָאֵה. אֵלֶּה סָגֵן וּמִשּׁוּחַ מִלְחָמָה מָאִי. וּמִשּׁוֹם דְּקָא אִמְתַּחֲתִין כְּהִיג נִזְרִיר שְׁחִיז מוֹהֲלִכִין בְּדוֹרָךְ וּמִצְאֻו מַת מַצוּה ר' אֲלַעזָר אֹמֵר יִטְמַא כְּהִיג וְאֵל יִטְמַא נִזְרִיר. וְחִבִּיא יִטְמַא נִזְרִיר וְאֵל יִטְמַא כְּהִיג. וְעִלִּי קָא הִבְעִי מִשּׁוּחַ מִלְחָמָה וְטָגֵן מָאִי. אֲבָל הֵכָּא מִתְיַתִין קְבִירָה לַחֲחִיתוֹ אִיירִי וּמִשּׁוֹם הִכִּי הוֹצִירָךְ לִפְרֵשׁ לַעֲנִין מָאִי (וְהָא דְלֹא מִבְּעִיָּא) [וְנִשְׁפִּיטָא] לִיָּה לַעֲנִין חֲחִיתוֹ מִשּׁוּחַ מִלְחָמָה קוֹדֶם לִפִּי שְׂוֹאָה עֲרִכִי מִלְחָמָה וְחִירִי יִשְׂרָאֵל תְּלִין וְ אֲבָל לַעֲנִין טוֹמָאֵה מִסְפָּק אִילֵּה אִין סָגֵן עֲדִין לִפִּי שְׂוֹאָה מוֹמֵן לְשִׁמֵשׁ חֲתָת כְּהִיג:

פִּרְשָׁת פֶּר כֵּהן מִשְׁחָה כְּהִיבָא בְּרִישָׁא ^(ב) וְהִדֵּר כְּהִיבָא פֶּר הָעֵלֶם דְּבִר שֶׁל כְּזוֹר. וְעִשָׂה לִפִּר כְּאִשֶּׁר עִשָׂה לִפִּר הַחֲטָאוֹת דְּהִיִּינוּ לִפִּר כֵּהן מִשְׁחָה לִמָּה לִיָּה מִיַּהֲדֵר וְכַתֵּב כְּאִשֶּׁר שָׂרָף אֶת הַפֶּר הָרִאשֹׁן: וְכַפֵּר עֲבָדוֹ. וְהִדֵּר וְעֲבַד יִמִּינֹו וְעֲבַד כֹּל קָהֵל יִשְׂרָאֵל: פֶּר דְּעִבְדוֹת כּוֹכְבִים הוּי עוֹלָה: חֲסִירָא אֲלִיגָף. לְמִימַרָה דְּעוֹלָה קְדָמָה: **כַּמִּשְׁפֵּט**

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כַּפִּיז כִּיֵּה.

כהן משיח פרק שלישי הוריות

יג.

שְׁכַמְקֵשׁ: אִיבְעִיָּא לְהוּ **לַעֲנִין טוֹמָאֵה**. לִיטְמָא לִמַּת מַלְוָה סָגֵן וּמִשּׁוּחַ

מִלְחָמָה אִין זֶה מֵהַס קוֹדֶם: **לִפְחִיוּסוֹ**. הוּא קוֹדֶם לִסָּגֵן מִשּׁוּחַ לְזִכְרוֹ

כְּרִיכִים טוֹ לִנְמִשּׁוּחַ מִלְחָמָה לְזוֹרָךְ מִלְחָמָה טוֹפִי מִסָּגֵן: **דִּכְסִיז וִיבְדִיל**

אִסְקִין. אֵלֶמָּה כֵּהן עֲדִין מִלִּי: **נִכְלָל אֲרוּר**. כַּעֲנַן. לֹא מִלָּא נַח קָלְלָה

לְכַעֲנַן גְּדוּלָה מוֹזוּ שִׁיחָא עֲבַד לְאִחוּי

עין משפט ו עין מוצה

בא ב ג מיי פקד ו מהל' תימ' הל' ו פתנן עשין יג טור שריע יויד' סי' רמ"ד סעיף טו וזכר' אלעס קידושין פרק א' דף רכ"א: ע"ס היעב' שהשמיט' הא' דרכא' האידנא' דהטלא' עגמלא' אפי' לגדולים נמי:]

בז ד מיי' שם הל' ז טוש"ע שם סעיף טז:

בז ה מיי' שם טוש"ע שם סעיף י"ז:

בז ו טור יויד' סי' רמ"ד:

בז ז מיי' פי' מהל' וזכיה ומתנה הלכה ו' ונשי' מהל' משער שני הלכה ו' סתם עשין פ' טוש"ע ח"מ ק"ר ר"ה סעיף ט':

יג:

שופטא. ^{יז} ביתד של מרש דעץ הוא גייץ: **המניח** כליו. מלבושיו: **פס פחמין**. פת האפיו בגחלים: **של שוירי העיסה**. שנשתיירו מלישה: **משכה למוד של ע' שנה**. שקדור בפיו כל ע' שנה: **משיב מחזיר** את הלמוד שנשתכח הימנו כבר ע' שנה: **וסימנך**. לגרסא שלא טטעה שאס לא מדע אס אחד אומר אחד ולא שמים ואחד אומר שמים ולא שלג או שמא אחד אומר שמים ולא שלג ואחד אומר שלג ולא ארבע יהא סימן קמינא כלומר כסוף הקמינא ונשתיירו מחלותן אכזעות של יד העומדין לצד שמי אכזעות וקופין כסדרן מכאן דהיינו אכזב ואמה מכאן ורת מכאן דהיינו שמי אכזעות מכאן ואכזב אחד מכאן ובזכר תהא זכור שאחד אומר אחת ולא שמים ואחד אומר שמים ולא שלג. גודל לא קא חשיב הכא עס שאר אכזעות משום דלא קאי בסדר אכזעות: ^{יח} האוכל פת ופחמין עגמן כחזא חשיב להו: **קשים ללמוד**. שהעושה אותן יהא קשה לשמוע: **העובר תחס אפסר גמל ר"ש פסח גמל עצמו**. כחזא חשיב להו: **העובר תחס ריח של נצילה**.

כלומר ההולך ומריח ריח נצילה דכל ההולך ומריח הוי עובר תחת אותו ריח שהריח הולך ועולה: **וזהמא ליסערון**. אותו ק' שנזכרשין את הקדירה קרי להו הכי על שם שמעבירין זוהמא לאדדין.

[נעל שני נדוי' ^{יט} תרגום על תרין סטרוסין: **כל העס עומדין**. כל השורות כולן אפילו הן מאלה: ועושין לו שמי שורות בלד: **עושין אופן**. לבני חכמים שממונים איניהם פרים על הצור: **סניפין**. שמושיגין אותן בלד הוקנים מפני כבוד איניהם דהיינו סינפין לוקנים כסניף זה שמנליפין לקורה גדולה סניף"ק בנע"ז: **אלא לקטנים**. דלגוס הוא אלל יאל לגדולים אינו נכנס ויושב במקומו דפושע הוא משום דהוי ליה למיזדק נפשיה: **כדי שלא יסרחק**. דהינאל לפנות ציוס כריץ שימרחק מן הדרך כדי שלא יהו אחרים רואים אותו

כהן משיח פרק שלישי הוריות

כדאמרין נמסקת ברכות [כג.]:

נשנים משנה. הא דמניא לעיל כשהנשיא נכנס וכו': **נתקין מילפא כי לדידך**. כלומר נעבד ליה כי היכי דעבד הוא לדידך. ואית דגרסי נתקין מילתא כי ליתנן כלומר נתקין מילתא

רב פפא אמר אפילו שופתא מרא גייצי ת"ר חמשה דברים משכחים את הלימוד האוכל ממה שאוכל עכבר וממה שאוכל חתול והאוכל לב של בהמה והרגיל בזיתים והשותה מים של שיורי רחיצה והרוחץ רגליו זו על גבי זו ויש אומרים אף המניח כליו תחת מראשותיו חמשה דברים סימשיבים את הלימוד פת פחמין וכל שכן פחמין עצמן והאוכל ביצה מגולגלת בלא מלח והרגיל בשמן זית והרגיל ביין ובשמים והשותה מים של שיורי עיסה ויש אומרים אף הטובל אצבעו במלח ואוכל הרגיל בשמן זית מסייע ליה לרבי יוחנן דאמר רבי יוחנן כשם שהזית משבח לימוד של שבעים שנה כך שמן זית משיב לימוד של שבעים שנה: והרגיל ביין ובשמים: מסייע ליה לרבא אדאמר רבא חמרא וריחני פקחין: והטובל אצבעו במלח: אמר ר"ל ובאחת כתנאי ר' יהודה אומר אחת ולא שתים רבי יוסי אומר שתים ולא שלש וסימניך קמיצה עשרה דברים קשים ללימוד העובר תחת האפסר [הגמול] וכל שכן תחת גמול [עצמו] והעובר בין שני גמלים והעובר בין שתי נשים והאשה העוברת בין שני אנשים והעובר מתחת ריח רע של נבילה והעובר תחת הגושף שלא עברו תחתיו מים מ' יום והאוכל פת שלא בשל כל צרכו והאוכל בשר מזהמא ליסטרון והשותה מאמת המים העוברת בבית הקברות והמסתכל בפני המת ויש אומרים אף הקורא

כדאמרין נמסקת ברכות [כג.]: **אמר רבא ונחיי אביסם**. הא דעושים סניפין מפני כבוד אביהם: **נשנים משנה**. הא דמניא לעיל כשהנשיא נכנס וכו': **נתקין מילפא כי לדידך**. כלומר נעבד ליה כי היכי דעבד הוא לדידך. ואית דגרסי נתקין מילתא כי ליתנן כלומר נתקין מילתא אינו בעולם. ואית דאמרי נתקין מילתא כי ליתני לומר לו שילמדנו דבר שאינו יודע ללמוד ויתבייש: **גלי עוקאזים**. ידרוש לן מסכת עוקאין: **דליס ליש**. שאין סדור לו: **פשע**. פירש: **גרס וסנא**. גרס ושנה: **אמר**. רבן שמעון בן גמליאל מאי דקמא דלמא חס ושלום כו': **בסר דאוקים**. בטר שסיים: **ושזו ליש**. לפיתקא די מדרשא: **שאלות** ^י. דהוי מיפריק מתוך ומה שלא היה מתוך כתבו איניהו הפיקוקין ושזו די מדרשא: **נאורה מכחוך כו'**. או הס ינסכו לזהמ"ד או אלו ללא אליהם ונשב עמהם: **נחי דאשני לך קמרא דאנור**. כלומר דאשני לך חשיבותא דלביך דהית אב צ"ד אלל למהוי נשיא מי אהני לך דקא בעית למהוי נשיא: **קמרא**. אבנט מוחבב כדאמרין במסכת שבת בפ' במה אשה (דף עז:): **מפני ליש רבי לרבי שמעון בריה אחרים אומרים אילו (לא) היה סמורה לא היה קרב**. דתנן במס' בבורות בפ' בתרא (דף ע.) קרא למשיעי עשירי ולעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי שלשתן מקודשין התשיעי נאכל במומו והעשירי מעשר והאחד עשר קרב שלמים ועושהו תמורה דצרי ר"מ אמר לו רבי יהודה וכו' יש תמורה עושה תמורה והא קיימא לן דלזין תמורה עושה תמורה דתנן נמסקת תמורה בפ' קמא (דף ה:): ^י אך צכור שזר קדש הן ^{יא} וכו' הן קריצין ואין תמורתן קריצין ומעשר יליף עבדה עבדה מצכור כתיב הכא ^{יב} כל אשר יעבור תחת השעט וכתיב הסם בצכור ^{יג} והעבדת כל פטר רחם וגו': אמר

מסורת הש"ס

א בכל הש"י הניי' בנמי ונכשי"י מלמוד בכל העמוד ובז"ל, ז גי'א יפים לתלמוד האוכל פת חטין ואציל' חטין עצמן, ז יומא ט': [נהדרין ע"ג, ד] [מוסף מנהדרין פי' ה"ה], [נשי' חוס' ימות קז: ד"ה מי שנרץ], א ס"א אחורי, ו) ברכות כב, א ס"א לא גמרי ועי' ג"ס, ט) [נשי' חוס' ב"ק ד: ד"ה ביימי] ו) מנלה ית, מכות ג, ט) [ז"ל תהלהור], ז) [נשי' חוס' טוטה יב, ד"ה אחרים], ט) מנהדרין ג, [נשי'ן גב, ז] ז"ל בית יד, ט) דגור זה שייך לעיל אמר דכור פת פחמין, הקדמס ז) [נשי' דס"א], ק) [במבדכי ית], ד) [ויקרא כו, ט] [שמות יג],

תורה אור השלם

י. מי ימלא גבורות ו' ושמע כל תהלים קד ב

מוסף רש"י

פקדון, פקטוני, עשאוני פקד ויומא טו: מנהדרין ט, ז ימא אורי עצמו, לפטת, אהשבים, קוחס היסו, ודחקריב, משתשס (ברכות כב, יט"ט), אילו היה תבורה, אותו אחד עשר, דא היה קרב, דממות מעשר אינה קרבה, דממנתינן נמסקת תמורה (ס:) מעשר העברה העברה נמכור, ובכטרי דרשין הס קריצין ואין תמורתן קריבה, אלל תלי מדקרב שלמים סקדס דאשון שמינן וליק שסה תמורה מן שלמים אחרים (בבכות ט, ט) רב יוסף סיני רבה עוקר הרים, סיני וכו' קרינ לרבי יוסף אשכח בקי' בנבייתם הניה, עוקר הרים לכה כד ממנו שמינן מחזור יומר כסלול (ברכות סה, א) פ"רי תפא, למי שקבן שמינן למסר, כלומר למי שקבן שמינות (טו), אימנא א"ביתיה לא א"הי, לא נהג כל אותו יומים שזס דז טרה נכסיהו כיון לקחן דס הוי חילן לנח תרופא ולא היה שולל ללא אלו (טו), הדין ע"ך נסבת הוריות

חוספות הרא"ש

וסמנין קמיצה, וסימנך שלא תטעה לומר שמת חד אמר אחת ולא שתים וחד אמר שתים ולא שלש, או שמא אחד אומר שתים ולא שלש ואחד אומר שלש ולא ארבע, יהיה סימנך קמיצה, כלומר כסף הקמיצה וישאר ב' אצבעות דקופין ואצבע מצד זה, וכוה תזכור שאי אומר אחת ולא שתים, והא דלא קאמר וסימנך אמה שאם תכפוף אצבע אח' הארוך ששמו אמה ישארו כמו כן אצבע מכאן וזרת מכאן וקמיצה מכאן משום דדרך לכפוף הקמיצה כדי לקמן נקט קמיצה, אי נמי דלא הוי סימן מסוים כ"כ דאיכא למימר אגודל מן המנין והוי שחים מכאן ושחים מכאן אכל כשתכפוף הקמיצה וישאר רק הזרת מצד א' ממילא ידענא דאין הגדול בכלל דאי"א לומר אחד ולא שלש: ט"ס ונא, במשנת עוקצין:

^[1]
^[2]

